

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "ירמיה" – פרק יז

א חטאת יהודה כתובה בעט ברזל בצפון שמיר חרושה
על-לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם: ב כזכר בניהם מזבחותם
ואשריהם על-עץ רענן על גבעות הגבהות: ג הררי בשדה
חילף כל-אוצרותיך לבז אתן במתיך בחטאת בכל-גבוליך:
ד ושמטתה ובך מנחלתך אשר נתתי לך והעבדתיך
את-איביך בארץ אשר לא-ידעת כי-אש קדחתם באפי
עד-עולם תוקד: ה כה ו אמר יהוה ארור הגבר אשר יבטח
באדם ושם בשר זרעו ומן-יהוה יסור לבו: ו והיה כערער
בערבה ולא יראה פי-יבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ
מלחה ולא תישב: ז ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה
יהוה מבטחו: ח והיה כעץ ו שתול על-מים ועל-יובל ישלח
שרשיו ולא ירא יראה פי-יבא חם והיה עלהו רענן ובשנת

בְּצַרְתָּ לֹא יִדְאָג וְלֹא יִמְיֵשׁ מַעֲשׂוֹת פְּרִי: ט עֶקֶב הֵלֵב מִכָּל
וְאָנֹשׁ הוּא מִי יִדְעֵנוּ: י אֲנִי יְהוָה חִקֵּר לֵב בַּחַן כְּלִיּוֹת וְלִתְת
לְאִישׁ כְּדַרְכּוֹ כְּדַרְכּוֹ כְּפָרִי מִעֲלֵלָיו: יא קִרָּא דָּגֵר וְלֹא יִלְד
עֲשֵׂה עֶשֶׂר וְלֹא בְּמִשְׁפָּט בַּחֲצֵי יָמוֹ יָמָיו יַעֲזֹבֵנוּ וּבְאַחֲרֵיתוֹ
יְהִי נָבֵל: יב כִּסֵּא כְבוֹד מָרוֹם מֵרֵאשׁוֹן מְקוֹם מְקַדְּשָׁנוּ:
יג מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל יְהוָה כָּל-עֲזָבֶיךָ יִבְשׁוּ יִסּוּרֵי וְסוּרֵי בְּאֶרֶץ
יִכְתְּבוּ כִּי עֲזָבוּ מִקְוֹר מַיִם-חַיִּים אֶת-יְהוָה: יד רִפְאֵנִי יְהוָה
וְאַרְפֵּא הוֹשִׁיעֵנִי וְאוֹשַׁעַה כִּי תִהְלֹתִי אִתָּה: טו הִנֵּה-הֵמָּה
אֹמְרִים אֵלַי אֵיךְ דְּבַר-יְהוָה יָבֹא נָא: טז וְאֲנִי לֹא-אֶצְתִּי ו
מִרְעָה אֶחָרֶיךָ וַיּוֹם אָנוֹשׁ לֹא הִתְאוּיֵתִי אִתָּה יִדְעַת מוֹצֵא
שְׁפָתַי נֹכַח פְּנֶיךָ הָיָה: יז אֶל-תְּהִי־לִי לְמַחֲתָה מִחֲסִי-אִתָּה
בַּיּוֹם רָעָה: יח יִבְשׁוּ רִדְפֵי וְאֶל-אִבְשָׁה אֲנִי יַחֲתוּ הֵמָּה
וְאֶל-אֲחֻתָּה אֲנִי הִבִּיא עֲלֵיהֶם יוֹם רָעָה וּמִשְׁנֵה שְׁבֵרוֹן
שְׁבָרָם: יט כֹּה-אָמַר יְהוָה אֵלַי הֲלֹךְ וְעַמְדַת בְּשַׁעַר בְּנֵי-עַם
הָעַם אֲשֶׁר יָבֹאוּ בּוֹ מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֲשֶׁר יֵצְאוּ בּוֹ וּבְכָל שַׁעְרֵי
יְרוּשָׁלָּם: כ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם שְׁמְעוּ דְבַר-יְהוָה מַלְכֵי יְהוּדָה
וְכָל-יְהוּדָה וְכָל יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָּם הִבָּאִים בַּשַּׁעְרִים הָאֵלֶּה:
כא כֹּה אָמַר יְהוָה הִשְׁמְרוּ בְּנִפְשׁוֹתֵיכֶם וְאֶל-תִּשְׂאוּ מִשָּׂא

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְהֵבֵאתֶם בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם: כב וְלֹא־תוֹצִיאוּ
מִשָּׂא מִבֵּיתְכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְכָל־מְלֶאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ
וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם:
כג וְלֹא שְׁמַעוּ וְלֹא הָטוּ אֶת־אָזְנָם וַיִּקְשׂוּ אֶת־עַרְפֹּם לְבַלְתִּי
שׁוֹמְעַ שְׁמוֹעַ וּלְבַלְתִּי קַחַת מוֹסֵר: כד וְהָיָה אִם־שָׁמַעַ תִּשְׁמַעוּן
אֵלַי נְאֻם־יְהוָה לְבַלְתִּי ו הָבִיֹא מִשָּׂא בְּשַׁעֲרֵי הָעִיר הַזֹּאת
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וּלְקַדֵּשׁ אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת־ בַּה בּו
כָּל־מְלֶאכֶה: כה וּבָאוּ בְּשַׁעֲרֵי הָעִיר הַזֹּאת מְלָכִים ו וְשָׂרִים
יֹשְׁבִים עַל־כִּסֵּא דָוִד רֹכְבִים ו בָּרָכָב וּבַסּוּסִים הֵמָּה וְשָׂרֵיהֶם
אִישׁ יְהוּדָה וַיֵּשְׁבִי יְרוּשָׁלַם וַיֵּשְׁבָה הָעִיר־הַזֹּאת לְעוֹלָם:
כו וּבָאוּ מִעַרְי־יְהוּדָה וּמִסְבִּיבוֹת יְרוּשָׁלַם וּמֵאֶרֶץ בְּנֵי־מִן
וּמִן־הַשְּׁפֵלָה וּמִן־הָהָר וּמִן־הַנֶּגֶב מִבָּאִים עוֹלָה וּזְבַח וּמִנְחָה
וּלְבוֹנָה וּמִבְּאֵי תוֹדָה בֵּית יְהוָה: כז וְאִם־לֹא תִשְׁמַעוּ אֵלַי
לְקַדֵּשׁ אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וּלְבַלְתִּי ו שְׂאת מִשָּׂא וּבֹא בְּשַׁעֲרֵי
יְרוּשָׁלַם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְהֵצִיתִי אִשׁ בְּשַׁעֲרֵיהָ וְאָכְלָה אֶרְמְנוֹת
יְרוּשָׁלַם וְלֹא תִכְּבֶה:

ספר "ירמיה" – פרק יח

א הַדְּבַר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: ב קוּם
וּיְרַדְתָּ בֵּית הַיּוֹצֵר וְשָׁמָּה אֲשַׁמְיַעְךָ אֶת־דְּבָרִי: ג וְאָרַד בֵּית
הַיּוֹצֵר וְהָיָהוּ וְהָיָה־הוּא עֹשֶׂה מְלָאכָה עַל־הָאֲבָנִים: ד וְנִשְׁחַת
הַכְּלִי אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה בַּחֹמֶר בְּיַד הַיּוֹצֵר וְשָׁב וַיַּעֲשֶׂהוּ כְּלִי
אֲחֵר כַּאֲשֶׁר יִשָּׂר בְּעֵינַי הַיּוֹצֵר לַעֲשׂוֹת: ה וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
אֵלַי לֵאמֹר: ו הַכִּיּוֹצֵר הַזֶּה לֹא־אוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לָכֶם בֵּית
יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה הִנֵּה כַּחֲמֹר בְּיַד הַיּוֹצֵר כִּן־אַתֶּם בְּיַד־יְהוָה
יִשְׂרָאֵל: ז רַגַע אֲדַבֵּר עַל־גּוֹי וְעַל־מַמְלָכָה לְנִתּוֹשׁ וּלְנִתּוּץ
וְלִהְיָאֲבִיד: ח וְשָׁב הַגּוֹי הַהוּא מִרְעַתוֹ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עָלָיו
וְנִחַמְתִּי עַל־הֲרָעָה אֲשֶׁר חָשַׁבְתִּי לַעֲשׂוֹת לוֹ: ט וְרַגַע אֲדַבֵּר
עַל־גּוֹי וְעַל־מַמְלָכָה לְבָנוֹת וּלְנִטּוּעַ: י וְעֹשֶׂה הֲרָעָה הֲרַע
בְּעֵינַי לְבַלְתִּי שְׁמַעַ בְּקוֹלִי וְנִחַמְתִּי עַל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אִמַּרְתִּי
לְהִיטִיב אוֹתוֹ: יא וְעַתָּה אֶמְרֶנָּה אֶל־אִישׁ־יְהוּדָה
וְעַל־יּוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה אֲנֹכִי יוֹצֵר
עֲלֵיכֶם רָעָה וְחָשַׁב עֲלֵיכֶם מִחֲשָׁבָה שׁוּבוּ נָא אִישׁ מִדַּרְכּוֹ
הֲרָעָה וְהִיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם: יב וְאָמְרוּ נוֹאֵשׁ

כִּי־אַחֲרֵי מַחְשְׁבוֹתֵינוּ נִלְךְ וְאִישׁ שְׂרָרוֹת לְבוֹ-הָרַע נַעֲשֶׂה:
יג לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה שְׂאֵלוּ־נָא בַגּוֹיִם מִי שָׁמַע כָּאֵלֶּה
שֶׁעָרַרְתָּ עֲשֶׂתָה מְאֹד בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל: יד הֲיַעֲזֹב מִצּוֹר שְׂדֵי
שְׁלֵג לְבַנּוֹן אִם־יִנְתְּשׁוּ מֵיָם זָרִים קָרִים נוֹזְלִים:
טו כִּי־שִׁכַּחְנִי עַמִּי לְשׂוֹא יִקְטְרוּ וַיִּכְשְׁלוּם בְּדַרְכֵיהֶם שְׁבוּלֵי
שְׁבִילֵי עוֹלָם לָלֶכֶת נְתִיבוֹת דֶּרֶךְ לֹא סְלוּלָה: טז לְשׁוֹם
אֲרָצָם לְשִׁמָּה שְׂרוּקֹת שְׂרִיקוֹת עוֹלָם כֹּל עוֹבֵר עָלֶיהָ יִשֹּׁם
וַיִּנְיֵד בְּרֹאשׁוֹ: יז כְּרוּח־קָדִים אֲפִיצֵם לְפָנַי אוֹיֵב עֲרָף
וְלֹא־פָנִים אֲרֹאֶם בְּיוֹם אֵידָם: יח וַיֹּאמְרוּ לָכוּ וְנַחֲשֶׁבֶה
עַל־יְרֻמֵּיהוּ מַחְשְׁבוֹת כִּי לֹא־תֵאבֵד תּוֹרָה מִכֶּהֵן וְעֵצָה מִחֲכָם
וְדַבָּר מִנְּבִיא לָכוּ וְנִכְהוּ בַלְשׁוֹן וְאֶל־נִקְשִׁיבָה
אֶל־כָּל־דְּבָרָיו: יט הַקְשִׁיבָה יְהוָה אֵלַי וְשִׁמַּע לְקוֹל יְרִיבֵי:
כ הֲיִשְׁלַם תַּחַת־טוֹבָה רָעָה כִּי־כָרוּ שׁוֹחָה לְנַפְשֵׁי זָכָר ו עָמְדֵי
לְפָנֶיךָ לְדַבֵּר עֲלֵיהֶם טוֹבָה לְהַשִּׁיב אֶת־חַמַּתְךָ מֵהֶם: כא לָכֵן
תֵּן אֶת־בְּנֵיהֶם לָרַעַב וְהִגְרָם עַל־יְדֵי־חָרֵב וְתַהַיְנָה נַשִּׂיהֶם
שִׁכְלוֹת וְאֶלְמָנוֹת וְאֲנָשִׁיהֶם יִהְיוּ הֲרָגֵי מוֹת בַּחוּרֵיהֶם
מִכִּי־חָרֵב בַּמְלַחְמָה: כב תִּשְׁמַע זַעֲקָה מִבְּתֵיהֶם כִּי־תָבִיא
עֲלֵיהֶם גְּדוּד פְּתָאִם כִּי־כָרוּ שִׁיחָה שׁוֹחָה לְלַכְדְּנִי וּפְחִים

טַמְנוּ לְרַגְלֵי: כַּג וְאַתָּה יְהוָה יִדְעֵת אֶת־כָּל־עֲצָתְךָ עָלַי לְמוֹת
אֶל־תִּכְפֹּר עַל־עֲוֹנֹם וְחַטָּאתֶם מִלְּפָנֶיךָ אֶל־תִּמְחֵי וְהָיוּ וְיִהְיוּ
מִכְשָׁלִים לְפָנֶיךָ בְּעֵת אַפְךָ עֲשֵׂה בָהֶם:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוטרי" ויתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)

ני"ך היומי – לימוד כל ספרי נביאים וכתובים במעגל השנה – [עמוד 673]
